

половинѣ отъ пѣтя си има южно-то полуклабѣ по-вече обрѣнѣто кѣмъ слѣнце-то. И така слѣнце-то ся види, че опасва съ единѣ кръгъ земѣ-тѣ, на който една-та половина ся находи на сѣверѣ, а друга-та на югѣ; той кръгъ наричатъ *еклипшикѣ*; зашто-то само кога-то луна-та ся срѣщне съ земѣ-тѣ на него става затѣмнѣніе (еклипсисъ). Еклиптика-та прѣсача екуатора въ двѣ точки, които ся наричатъ *равноден-швенѣ шочки*; зашто день-тѣ тогава бива равенъ на нощь-тѣ по всичкѣ-тѣ земѣ.

Пѣть-тѣ на земѣ-тѣ около слѣнце-то, както и пѣтища-та на всякѣ-ты планети, е малко длѣгнѣсть. Отъ това земя та, докѣ сврѣши пѣтя си около слѣнце-то, приближава ся еднѣжъ до него и ся отдале-чява; точка-та, гдѣ-то тя ся най много приближава, нарича ся *перигелій*, а точка-та, гдѣ-то ся най много отдале-чява, нарича ся *афелій*. Земя-та стѣпва въ точкѣ-тѣ перигелій на 10 Декемврія, а въ точкѣ-тѣ афелій на 9 Іюнія, сир. най много ся приближава да слѣнце-то на 10 Дек., а най много ся отдале-чява отъ него на 9 Іюн. Отъ тукъ слѣдва, че земя-та като начина да ся доближава повече до слѣнце-то, трѣбва спорядъ естественъ законъ по чврѣсто да ся врѣти, така и силы-ты привлекателна и отласка-телна да бѣдѣтъ по голѣмы. Отъ това по брѣзо врѣтѣніе на земѣ-тѣ и отъ разликѣ-тѣ и отъ раз-стояніе-то излазя че зима-та у насъ е по кѣса отъ лѣто-то 8 дена, а напротивъ у южны-ты лѣто-то е по кѣсо.

За да можемъ по-лесно да разумѣмъ различни-ты положенія на земѣ-тѣ спорядъ слѣнце-то, прила-гаме долу единѣ чрѣтежъ тука.

Еклиптика-та собствено принадлежи на небо-то. Въ разстояніе-то на цѣлѣ годинѣ мы видимъ, че отъ наведено-то положеніе на земѣ-тѣ ось слѣнце-то ся приближава еднѣжъ на сѣверѣ и на югѣ до извѣстны точки; пространство-то между тѣя двѣ точки на-ричатъ *небесный поясъ* или *зодіакъ*. Той ся дѣли